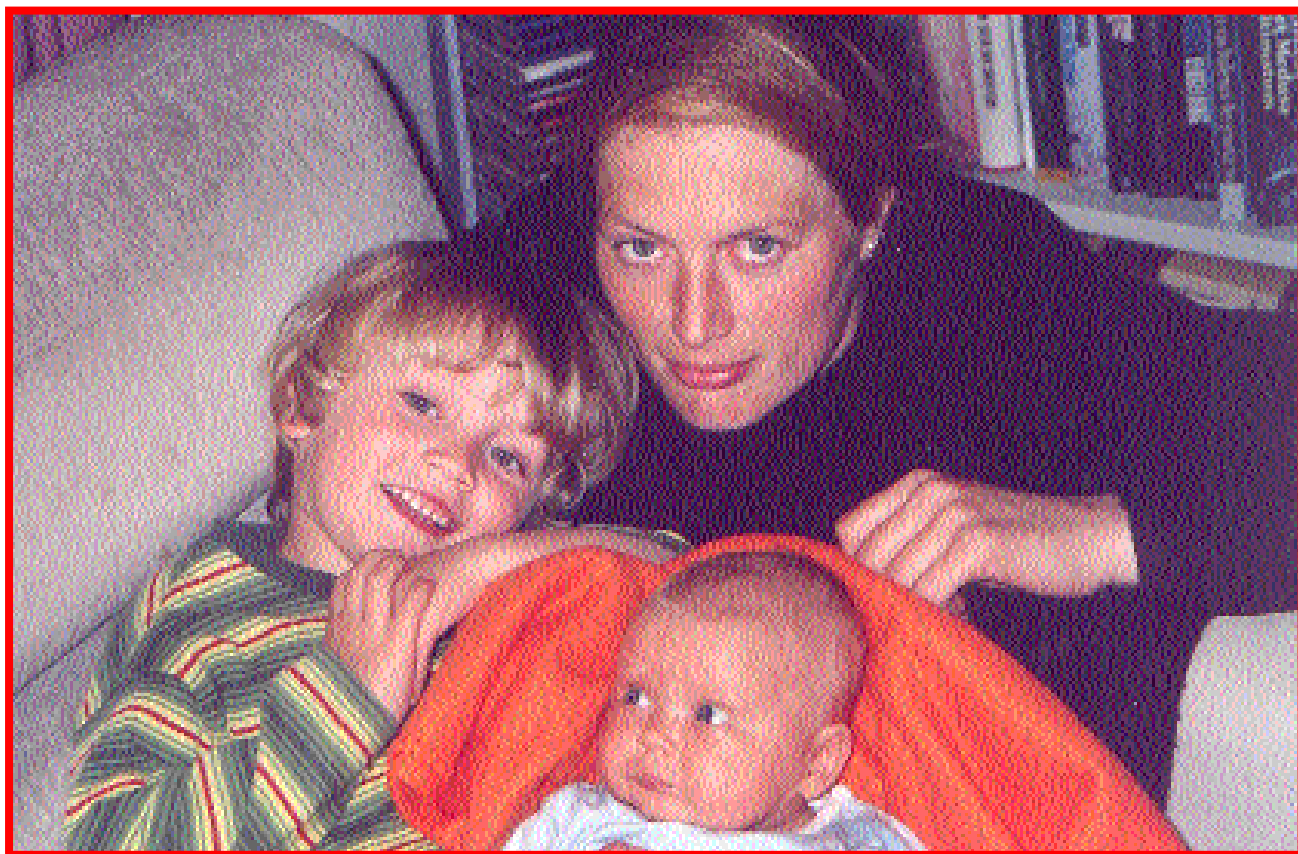

Somse

Jaargang 8 - nummer 16 - November 2005

Verleden, heden en . . . toekomst:

- Kom in 2007 naar de 3e Somsen reünie!
- Somsen-Truckers
- Bitter koud Nederland
- Mimi inspecteert de dijken
- Marco trotseert een orkaan
- Bevrijd, maar niets om aan te trekken
- Een Naamvers uit 1901
- Herinneringen aan Woodville, WI.
- 60 jaar bevrijding

Halfjaarlijks familiemagazine

Bestuur Somsen Stichting

Johan Somsen [1089], *voorzitter en vertaler (Engels)*
 Schietbaanweg 11, 8162 GP Epe
 tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
 E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
 Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
 tel.: 033-461 96 43
 E-MAIL: SOMSENSTICHTING@CASEMA.NL

Jan van Daatselaar [679]
penningmeester
 Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
 tel.: 0544-375 783
 E-MAIL: J.V.DAATSelaar@HCCNET.NL

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
 Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
 tel.: 0544-375 783
 E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HCCNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
 Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
 tel.: 0315-652 115
 E-MAIL: SOMSEN@UWNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
 Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
 tel.: 0545-476 272
 E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
 Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
 Bundesrepublik Deutschland (BRD)
 tel.: 0049-287 35 36
 E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Ada Somsen [75], *lid*
 Leusdenhof 298, 1108 DP Amsterdam Zuidoost
 tel.: 020-696 18 34
 E-MAIL: ADASOMSEN01@ZONNET.NL

Theo Somsen [227], *lid en redactie Somsen Horizon*
 Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
 tel.: 0578-572 867
 E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
 Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
 tel.: 038-454 23 60
 E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
 35 Springdale Avenue, Holyoke,
 MA. 01040-3421, USA
 tel.: 001 413 538 77 24
 E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
 Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
 tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
 E-MAIL: BENSONSENVIDEO@TREF.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
 920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
 WA. 98506-1222, USA
 tel.: 001 360 786 15 83
 E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november

Oplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die **jaarlijks** minimaal **e 15,-** overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting, Amsterdam

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Kopij voor de volgende editie aanleveren **vóór 1 maart 2006**

Lay-out: Bep Berkhoff-van den Boom

Druk : Feluagroep, Apeldoorn

**We staan overname van tekst graag toe,
mits met bronvermelding.**

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord	3
Kom in 2007 naar de 3e Somsen-reünie	4
Somsen-Truckers	5
Bitter koud Nederland	6
Mimi inspecteert de dijken!	8
Marco trotseert Jeanne	9
Bevrijd, maar niets om aan te trekken	10
Zoekplaatje	11
Een Naamvers uit 1901	12
Crashmuseum te Lieveld	13
Van Dinxperlo naar St. Catharines (vice versa)	14
Campingweekeinde IJzerlo	16
Herinneringen aan Woodville, Wisconsin, USA	17
Familieberichten	19

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

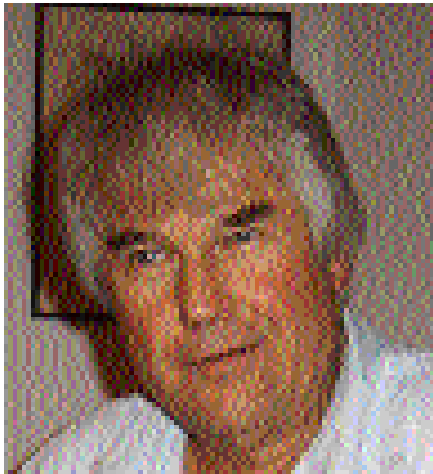
De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- het uitgeven van een periodiek;
- het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Op de omslag

*Isolde Hogervorst-Somsen
[505] met zoontje Jona
[4934] en baby Isabel [5428]
(zie ook pag. 19)*

Voorwoord

In het vorige nummer van Somsen Horizon heb ik een beroep op u gedaan om hulp voor het treffen van voorbereidingen voor de derde **WERELDWIJDE SOMSEN REÛNIE** in 2007. De reacties waren overweldigend: massaal hebben de Somsens zich aangemeld, er komt zelfs een heel team Amerikaanse

Somsens van te voren naar Nederland om zich verdienstelijk te maken. Helaas, dit zou een prachtige droom geweest kunnen zijn, maar de realiteit is anders: er heeft zich tot op heden nog niemand gemeld. Natuurlijk begrijpen we dit ook wel, want iedereen is al druk genoeg met zijn eigen leven en de daarin voorkomende besognes. Dat neemt echter toch niet weg dat we de uitdaging aangaan deze derde reünie op stapel te zetten. De eerste grote reünie van 1997 staat velen nog helder voor ogen. Het was een geweldige happening, die zich uitstrekte over een groot aantal dagen en we beseffen heel goed dat zoiets nooit meer te evenaren is – we willen er dan ook niet naar streven dit te herhalen. In augustus 2002 werd in Baldwin, WI, USA de tweede wereldwijde Somsen reünie gehouden. Circa 130 Somsens uit de hele USA en Nederland kwamen daar bijeen en er groeide daar een prachtige sfeer die ook die reünie tot een bijzonder hoogtepunt maakte. Daar werd ook het zaadje gezaaid voor een volgende reünie in 2007.

De oudst aanwezige Somsen, Henry Northrop [2456], die toen 92 was, maar nog uiterst vitaal, was daarvoor verantwoordelijk. In een indrukwekkende toespraak hield deze oud-advocaat een vlammend pleidooi voor een reünie in 2007 en hij meldde zich als eerste deelnemer aan. Het was niet alleen ontroerend en hartverwarmend, maar het verplichtte ons ook hieraan gevolg te geven. Uiteraard zijn we dit niet alleen aan hem verplicht, maar meer nog aan onszelf. Het is zaak deze prachtige traditie voort te zetten zodat ook de nieuwe generaties Somsen hieruit inspiratie kunnen putten voor de toekomst.

Elders in dit blad treft u meer informatie aan over de reünie op 18 en 19 augustus 2007 in Aalten. Schroomt u vooral niet uw hulp aan te bieden bij één van de bestuursleden! Elke bijdrage, hoe klein ook, is meer dan welkom.

Namens het bestuur,
Johan F. Somsen

Reünie 1997

Kom naar de 3e wereldwijde Somsen Reünie

17 - 19 augustus 2007
(en zeker als je jong bent!)

Na de eerste onvergetelijke reünie van 1997 in Aalten en de al niet minder prachtige reünie van 2002 in Baldwin, Wisconsin, USA, vindt na 10 jaar in Nederland opnieuw een familiereünie plaats. Daar móet je bij zijn! Dat móet je later aan je kinderen en k l e i n k i n d e r e n kunnen vertellen!

Een unieke kans bovendien voor alle jonge Somsen-nazaten (en hun kinderen!) om zich vertrouwd te maken met het 'Somsen-gevoel'. Het wordt onvermijdelijk anders, maar z e k e r é n opnieuw: onvergetelijk.

Een greep uit het voorlopige (!) programma :

Vrijdagmiddag 17 augustus 2007

Informele ontvangst voor alle niet-Nederlandse Somsens én alle andere enthousiaste-lingen in de camping-boerderij 't Hoft-ijzer in IJzerlo (Aalten); om alvast in de juiste sfeer te komen!

Zaterdag 18 augustus 2007

Feestelijk ochtendprogramma in zalencentrum De Pol in Aalten. Kinderopvang en -programma.

Gezamenlijke lunch.

Wandelingen, bijv. door Aalten, Bredevoort en/of de moerassen. Veel tijd en gelegenheid om elkaar te ontmoeten.

Een avondprogramma vol verrassin-

gen.

Zondag 19 augustus 2007

Feestelijke herdenkingsbijeenkomst bij de Somsen Lindeboom in IJzerlo, de plek van onze oorsprong.

Ballonvaarten of Rondvluchten boven A a l t e n en IJzerlo.

Oud-hollandse spelen (ook voor kinderen!) Gondel-vaart in Bredevoort of 'Dropping'.

Gezamenlijke maaltijd ter afsluiting.

Lang natafelen 'verplicht'!

Vanaf maandag 20 augustus 2007

Wil je méér van Nederland zien en e r v a r e n ?

Wij bieden je 2 mogelijkheden:

1. Een 3-daagse rondrit per bus door

Somsens op het 25e Truckstar Festival

door Chris Somsen [1382]

Nederland dankt zijn welvaart aan de handel. Overal op de wereld worden goederen ingekocht en vervolgens elders weer verkocht; met winst natuurlijk! Dus slepen de Hollanders al die goederen alsmaar van hot naar her; per boot, vliegtuig, trein en... vrachtauto (truck). Een aantal Somsens houdt die traditie volop in stand: de Somsen-Truckers. Zij genieten van het besturen van die kolossale trucks. En eenmaal per jaar, samen met hun gezin, van het Truckstar Festival!

vervolg op pag. 15

Tijdens het laatste weekend van juli vond ook dit jaar weer het TRUCKSTAR FESTIVAL-weekeinde plaats op het TT circuit te Assen. Voor diegenen onder u die niet weten wat dit betekent zal ik proberen uit te leggen wat dit dan wel is.

Truckstar is een maandelijks magazine voor de chauffeurs. En zoals in een vorige Horizon (jaargang 4, nr.8) al was te lezen woont in Slagharen een aantal van deze chauffeurs. Mijn broer Willem [1378] en ik zijn al geruime tijd beiden abonnee op het blad Truckstar.

Truckstar Magazine

Het blad organiseert al vanaf het begin eens per jaar een grote happening voor en met chauffeurs. Het eerste festival was in 1980 en vond plaats in de Groenoord-hallen in Leiden. Vanaf 1982 tot en met 1991 was het racecircuit van Zandvoort de locatie voor dit steeds groter wordende Festival. Sinds 1993 is het TT circuit de plek waar Europa's grootste truckshow plaatsvindt. Tijdens zo'n weekend kun je kijken naar alles wat met transport en trucks heeft te maken. Alle grote fabrieken van trucks zijn aanwezig. Er is een grote 'truckermarkt'.

Uiteraard is er een truckshow waar veel prachtig gespoten en/of ver-

Onder het genot van een hapje en een drankje (Grolsch-bier!)
l-r: Koen, Bas Smit (vriendje), Willem, Chiel en Dave Somsen (zoon van Willem)

Truckers en familie
l-r: Chris, Bart Smit, Miranda Somsen-Bouwuis, Dave, Chiel, Koen en Willem Somsen

Bitter koud Nederland

door Coby Somsen [2699]

Vier maanden lang reisde Coby Lynn Somsen uit Fort Dodge , Iowa, de wereld over. Vanuit Amerika, via Europa naar Afrika. Maar eigenlijk ontdekte ze dat Nederland toch wel het mooiste land van Europa is, zelfs al was het daar van 6 -8 maart 2005 bitter koud!

...Toen gingen we terug naar Brussel en Emily en ik begonnen met het Somsen gedeelte van onze reis.

Emily, Coby en Yvonne

Johan Somsen [1089] en Yvonne Reijs-Edel [3926] haalden ons op in Amsterdam en we brachten daar een geweldige, maar bitter koude, middag door.

We dronken koffie met verrukkelijke appeltaart in het oudste café van de stad, daarna hebben we een rondvaart gemaakt door de grachten en tenslotte bezochten we het Van Gogh Museum, waar Emily mij kon laten delen in haar grote kennis over kunst. Het was een erg leerzame ervaring. Door de straten van Amsterdam wandelen was ook al zo bijzonder: de huizen zijn schitterend. Yvonne was onze gastvrouw voor de nacht. We genoten van een traditionele Nederlandse maaltijd: stampot andijvie, wat erg lekker was bij de extreem lage temperaturen die we hadden moeten verduren. Ik geloof dat we het koudste weer in de geschiedenis van Europa hebben meegemaakt (ik weet dat ik geweldig overdrijf, maar zo voelden we het

Klompen uit Oene

Kasteel De Cannenburgh

toen wel) maar we hebben er toch elke seconde van genoten!

Na 10 dagen in verschillende jeugdhoeve's te hebben gelooft hebben ten volle genoten van de luxe van het koken van Yvonne en haar gastvrijheid. De volgende morgen werden we overgedragen aan Theo Somsen [227] en genoten we van nog een aantal dagen met fantastische Somsen gastvrijheid. De eerste dag hebben we uren over de dijkten gereden, van het uitzicht genoten en we stopten in diverse prachtige dorpen.

Tulpen uit Elburg

**Coby en Theo voor boerderij 'Pakkebier',
waar Jan Hendrik en Janna woonden
vóórdat zijn in 1881 emigreerden naar de
USA**

**Afscheid op station Haldern (D)
l-r: Julia, Liesel, Coby en Emily**

Theo bleek een geweldige gids te zijn en we kregen veel plaatsen te zien buiten de gebaande paden om. Een van onze bezoekjes was aan het kasteel in Vaassen

Ik was vooral verrukt over al die dorpen in Nederland die een eigen kasteel hebben, een geheel nieuwe wetenschap voor deze Amerikaanse. We bezochten ook een klompenfabriek waar ik verscheidene paren aanschafte voor mijn neefjes en nichtjes, wat me bij terugkeer in Amerika erg populair maakte. Na wat foto's van onszelf te hebben gemaakt op klompen, besloten we dat we ook nog tulpen moesten zien te vinden; we wilden dan ook graag geen enkel toeristische must missen!

De volgende morgen gingen we op een Somsen bedevaartstocht naar Aalten en brachten een bezoek aan het *Somsenhuus*, de plek waar de eerste persoon met de naam Somsen woonde. We gingen ook naar de huizen van mijn overgrootouders: Jan Hendrik en Janna Somsen-Rauwerdink [308+309], die in 1881 naar de Verenigde Staten emigreerden. Het was geweldig en toch ook wel een beetje emotioneel om daar te staan waar zijn gestaan hebben en te zien waar zij waren opgegroeid.

Het was op zijn minst zeer gedenkwaardig. In Amerika is Somsen niet een veel voorkomende naam; ik moet hem steeds herhalen, spellen, en dan weer herhalen. Het was een bijzondere ervaring deze naam hier zoveel tegen te komen, zelfs in grote letters op een aardappelboerderij!

Na een heerlijke maaltijd die bestond uit een uitsmijter, reden we door naar Duitsland om daar ook nog een paar Somsens op te zoeken: Helmut en Liesel Somsen-Blecking [1562+1569] en hun dochter Julia [1571], die ons ook geweldig onthaalden.

Ik ben zo dankbaar voor mijn familie! Ik betrapte mijzelf erop dat ik besepte hoe trots ik ben om lid van deze familie te zijn, om zo'n rijke en grondige familiegeschiedenis te hebben. Emily heeft verschillende keren gezegd dat ze jaloers was op mijn familie contacten. Theo heeft nog geprobeerd een Somsen voor haar te vinden om mee te trouwen, maar we hadden daarbij geen geluk. Na twee weken van Europese avonturen ging ik op weg naar mijn derde werelddeel, op weg naar Afrika!

**Aardappelboerderij Prinzen-Somsen in IJzerlo
l-r: Coby, Helmut en Theo**

Mimi inspecteert de IJsseldijken

door Mimi Zwarts-Somsen [445]

Zonder dijken zou Nederland voor meer dan de helft onder water staan. Maar: wie inspecteert eigenlijk de toestand waarin die dijken zich bevinden? Neem bijv. Willemina Hendrika (Mimi) Zwarts-Somsen, al noemt zij (uit bescheidenheid?) het woord 'inspecteren' niet!

Overdag of 's avonds loop ik graag een ommetje van zo'n 10 km. Heerlijk is dat en als ik weer bijna thuis ben denk ik vaak: als ik dit of dat pad nog even neem kan ik er nog n t een stukje bij doen. 'Weer bijna thuis zijn' is de laatste jaren voor ons een weids begrip. De laatste tien jaren die wij nog in Ede en half in Spakenburg woonden, wandelde ik ook al heel wat af. Soms met mijn man Marien [446] maar vooral met anderen, voor wie wandelen een therapeutische waarde had. In 2000 zijn wij naar Kampen verhuisd waar zich een heel ander wandelpatroon ontwikkelde. Niet alleen had ik daar alleen Marien nog, die wel eens mee kon of wilde wandelen, maar ook de parcoursen waren heel anders. Variërend van: op de dijk naar de rivier de IJssel (ca. 4 km.) of naar de nieuwe brug (ca. 7 km.), tot de pol-

Mimi inspecteert de IJsseldijk bij Lathum (Gelderland)

der in naar het Roggebotsebos; dan kun je al gauw een rondje maken van 10--15 km. Heerlijk hoor, en nog steeds denk ik als ik bijna weer thuis ben: nog even een stukje over de dijk!

Toen wij naar Kampen verhuisden woonden onze beide kinderen Jobim [2034] en King [2035] al in het nabijgelegen Zwolle. Daardoor leerde ik al fietsend en lopend het 'rondje Zwolle' kennen. Geweldig! Beurte- lings over de dijk langs de IJssel en haar uiterwaarden dan weer door de polders, soms een bosgebied; maar ook het sluizencomplex, het Engelse Werk en de Oude Mars met het ernaast gelegen bos.

In de wintermaanden zit het er in Kampen niet zo in om 's avonds nog even een rondje te gaan maken. In het donker op de dijk is het vooral met maan en sterren (en zelfs met een stortbui) heel aardig, maar dat doe ik niet zo vaak. Wel ontdekte ik bij toeval, dat je in de schemering hier in de bossen o.a. ook reeën en vossen kunt zien!

Sinds augustus 2003 woont onze dochter King met haar gezin in het Doorwerth. Toen ik voor de eerste keer naar hun nieuwe huis ging kijken en in de omgeving ging fiet- sen, kreeg ik meteen de behoefte om ook weer in de bossen te gaan wonen en bij de mensen te zijn waar ik, voordat wij naar Kampen verhuis- den, mee kon wandelen. Inmiddels zijn wij in de winter van 2004-2005 'even' naar Amersfoort verhuisd en hebben wij daar weer wat Spaken- burgse herinneringen opgehaald, al wandelend en fietsend. In februari 2005 waren wij weer terug in Kampen maar zijn wij w l op zoek naar een stek op de Veluwe!

Noot van de redactie:

In oktober 2005 zijn Mimi en Marien verhuisd naar Doorwerth (gelegen aan de zuidelijke Veluwezoom  n aan de Rijn-rivier). Een mooie kans voor Mimi om voortaan ook de Rijndijken te inspecteren!

Marco trotseert Jeanne

door Marco Somsen [545]

Als je Nederlandse broer in Florida woont en werkt dan wil je wel eens zien waar en hoe hij woont. Dus: op naar het mooie Florida in het najaar van 2004.

Maar dat je ook die rampzalige Jeanne zou ontmoeten had je broer je niet verteld...

Florida 24 september – 5 oktober

Op 23 september vlogen mijn vader Bernard Somsen [513] en ik van Amsterdam naar Orlando, Florida. Mijn broer Herbert [543], die in Florida woont, bracht ons naar zijn huis in Port Saint Lucie. In dat fraaie huis logeerden wij. Maar het was een verkeerde tijd om in Florida te zijn. Wij waren nog maar net bij Herbert toen we via de televisie werden gewaarschuwd: Hurricane Jeanne raasde richting Port Saint Lucie! Al gauw waren wij druk bezig met het barricaderen van de ramen en beschermden wij het dak met blauw plastic. Toen de orkaan dichterbij kwam namen wij zoveel mogelijk mee en reden wij naar een 'shelter' (schuilplaats). Wij kwamen in een stevig schoolgebouw waar al ruim 100 mannen, vrouwen en kinderen voor de orkaan schuilden. Langs de muur hadden wij een plekje voor onszelf. Eten en drinken konden wij halen in een gaarkeuken óf wij aten het voedsel dat we hadden meegenomen.

Marco trotseert Jeanne

Die nacht, toen de orkaan over de stad raasde, sliep ik slecht. De volgende dag, zondag 26 september, kregen wij ontbijt en praatte ik met andere evacués.

Rond 12 uur mochten wij weer naar huis. Wij reden naar Herbert's huis dat er goed uitzag; zo leek het tenminste.

Toen wij n.l. om het huis liepen zagen wij de ravage van wat eens het afdak om zijn zwembad was. Overal lagen stukken sintels in het gras, afkomstig van het dak. Het blauwe plastic op het dak was verscheurd. Een palmboom stond schuin over de tuin. De dagen na hurricane Jeanne waren wij druk bezig met het opruimen van de troep rond Herbert's huis. Ook de fabriek waar hij werkt was beschadigd.

Herbert's huis na de orkaan

Eens was dit een afdak

Na al dit opruimen werd het tijd voor échte vakantie! Op dinsdag 28 september reden wij naar Miami. Daar liepen wij over het beroemde strand van Miami Beach. Een dag later bezochten wij een safaripark (Billy Swamp Safari). Samen met de andere toeristen voeren wij in een 'airboat' door een moeras vol alligators.

Bij Bonita Beach liepen wij langs de

Golf van Mexico over een strand vol schelpen. Ook bleven wij een dag dicht bij huis en reden door Herbert's woonplaats Port Saint Lucie en plaatsen in de omgeving.

Op vrijdag 1 oktober reden wij dwars door Florida naar St. Petersburg en Tampa, waar wij over de enorme Skyway Bridge kwamen. In het weekend van 2 en 3 oktober gingen Herbert en ik vissen in een rivier bij de stad (niets gevangen!). Eén keer zwom ik in het zwembad achter Herbert's huis. En: de baas van Herbert nam ons een keer mee voor een boottocht door de waterrijke omgeving.

Miami Beach: Herbert, Marco en Bernard Somsen

Op maandag 4 oktober pakten wij onze koffers en reden wij naar Orlando. Daar zochten wij naar het huis van Jon en Karen Somsen-Ryan [2389+3873] en even later zaten wij met hen in hun woonkamer. Jon's ouders, Roger en Marilyn Somsen-Dallman [2387+2388] waren ook aanwezig; net terug van een bezoek aan Wisconsin (zie SH-15, pag. 8 voor de foto van hun ontmoeting). Samen hebben wij lekker gepraat én gegeten. Toch moesten wij écht op weg naar het vliegveld, waar Herbert ons naar de goede 'gate' bracht. En zo vlogen mijn vader en ik midden in de nacht terug naar Nederland: na een onvergetelijke Florida-reis!

Bevrijd, maar niets om aan te trekken

door Theo Somsen [227]

Na de bevrijding van Nederland door de geallieerden in het voorjaar van 1945 braken er magere jaren aan voor de Nederlanders. De wederopbouw van het land en de economie kreeg de hoogste prioriteit, waardoor de burgers jarenlang de broekriem moesten aanhalen. Er was een groot tekort aan van alles en nog wat. Veel goederen gingen op de 'bon' en werden gedistribueerd. De Somsens in Baldwin wisten hiervan en begonnen o.a. kledingpakketten te zenden naar hun in nood verkerende familie in de provincie Gelderland.

Jan en Anna Somsen-Kemink [352+353] bezochten in de zomer van 1949 de neven en nichten van Jan in Baldwin, Wisconsin. Uit het door hen bijgehouden dagboek selecteerde ik een aantal van hun belevenissen (zie SH-15). Naar aanleiding van dat artikel reageerde Sien Overduin-Somsen [400], die in 1949 15 jaar was:

Het artikel over oom Jan en tante Anna in Baldwin riep bij mij veel herkenning op. Ik hoor nog hun verhalen tijdens een bezoek aan Eibergen, met name over de eetgewoonte: hangend op de tafel met een arm om het bord en in de andere hand de lepel of vork. Nette tante Anna vond dat maar niks!

We kregen kort na hun bezoek een pakket kleren voor de (oorlogs)nichtjes in Eibergen. De meisjes Somsen en Klijn Hesselink kregen o.a. 'mantelpakjes' van de verre nichten uit Baldwin.

In mijn fotoalbum zit nog een foto van Riek Klijn Hesselink, mijn zus Wil en ik in die (stijve) kleding. Ik denk dat Arnhem ook wel een zending heeft gehad.

En ja hoor, ook de familie van Johan en Marie Somsen-Meijnhardt [226+354] uit Arnhem kreeg zulke kledingpakketten.

De drie Eibergse gratiën 1949
l-r: Willemine Hendrika (Wil) Somsen [398], Hendrika (Riek) Klijn Hesselink [611] en Gesina Johanna Theodora (Sien) Somsen [400]

Vol trots lieten zij zich portretteren waarbij zij zich zoveel mogelijk hielden in de ontvangen kleding en schoeisel. Hun oudste dochter Ariaan Rodenburg-Somsen [389], toen 10 jaar oud, herinnert zich nog dat haar moeder op de foto schoenen draagt, die eigenlijk te krap zaten. De gezinsfoto werd als 'bewijs van ontvangst' én als uiting van dankbaarheid gezonden naar de nichten in Baldwin: Jennie, Dena en Ella [335+337+339], drie professionele naaisters!

Fam. Somsen-Meijnhardt, Arnhem 1947
l-r: Ariaantje Klaasje [389], Johanna Berendina [392], Johannes Theodorus [226], Theodorus Dirk Frederik [227], Maria Johanna Meijnhardt [354] en Derk Jan Willem [391]

De Somsens uit Baldwin verzonden niet alleen kledingpakketten. Ook stopten zij tussen de kleding (een prima verpakking!) huishoudelijke artikelen zoals een bessenschaaltje, waarvan Riek de Groot-Klijn Hesselink uit Emmen zich nog herinnert:

Het bessensapschaaltje

Het schaalje heb ik altijd gebruikt voor bessensap. Toen mijn moeder, Johanna Berendina Klijn Hesselink-Somsen [358], nog in de Whemerhof woonde in Eibergen waren er twee toetjes die zij nooit kreeg. Dat waren 'tutti frutti' en griesmeelpudding met bessensap.

Logeerde moeder in Nijkerk dan maakte mijn zuster Gesina Hendrika (Sina) Vermeiden-Klijn Hesselink [609] 'tutti frutti' voor haar en was ze bij ons in Emmen dan maakte ik griesmeelpudding met bessensap. De bessensap deed ik dan altijd in het schaalje uit Amerika. En dat schaalje gebruiken we nu nog altijd alléén voor de bessensap!

Zoekplaatje

Vlak na de Tweede Wereldoorlog vierden Jan en Anna Somsen-Kemink [352+353] hun 25-jarig huwelijksfeest in restaurant Stegers aan de Markt in Aalten. Hoewel zij in 1920 trouwden op 3 september werd het feest alvast gevierd in augustus 1945.

Tal van familieleden en vrienden waren aanwezig en van het complete gezelschap werd een fraaie groepsfoto gemaakt. Op de foto is overigens nog te zien dat ook het restaurant tijdens de oorlog werd beschadigd. Van veel feestvierders is de naam bekend, maar niet van iedereen. Daarom roepen wij uw hulp in. Vooral op onze lezers in Aalten, Dinxperlo, Suderwick (D) en Bocholt (D) is onze hoop gevestigd. Voor iedere nieuwe aanvulling belooft de Somsen Stichting u met een verrassing!

Uw 'oplossing(en)' kunt u telefonisch of per e-mail doorgeven aan de eindredacteur Theo Somsen (zie de Colofon).

Feestgangers 25-jarig huwelijksfeest
Jan Willem (Jan) Somsen en Johanna Frederika (Anna) Kemink

van boven naar beneden en van links naar rechts:

- rij 1 : Jan Hoopman (1886-1950), Willy Veldhorst-Kemink, Riek Kempel-Kemink, N.N., Johannes Theodorus (Johan) Somsen (1894-1967), Derk Jan (Jan) Bussink (1911-1984), N.N. Willemina Hendrika (Drika) Somsen-Smits (1908-1993), Dirk Johan (Dirk) Somsen (1905-1988), N.N., N.N.
- rij 2 : Rudolf Kemink, Hanna Kemink-Westerfeld, Fritz Alofs, Gerrit Kemink, N.N., Lisa Kemink-Schalhoff, Maria Johanna (Marie) Somsen-Meijnhardt (1906-1990), N.N., N.N., Gerd Alofs, N.N., Johan Meinen Sr. (1884-1961), N.N., N.N., Jan Bakker, Jan de Vries (Amsterdam).
- rij 3: Wilhelmina Johanna (Jo) Somsen-Kämink (1882-1976), Lies Alofs-Kemink, Johanna Willemina (Anna) Hoopman-Somsen (1889-1962), N.N., Engelina Kemink-Koskamp (3de vrouw van Frits Kemink, de vader van de bruid), N.N., Jan Willem (Jan) Somsen (1892-1974), Johanna Frederika (Anna) Somsen-Kemink (1893-1992), Berendina (Dina) Bussink-Somsen (1883-1957), Hendrina (Drika) Meinen-Somsen (1886-1958), N.N., Harmina Hendrika (Riek) Heinen-Rots (1904-1998), Sientje de Vries-N.N. (Amsterdam).

Een Naamvers uit 1901

door Gus Somsen [97]

Bij een huwelijk horen cadeaus en soms worden die zelf gemaakt, zoals bijv. een gedicht. Maar wie neemt tegenwoordig nog de tijd om een acrostichon te maken, een gedicht waarvan de beginletters van iedere regel samen je achternaam vormen? Of zelfs een dubbelacrostichon? Zo'n mooi huwelijgscadeau ontvingen Gerrit en Geertje Somsen-van Driel in 1901. Misschien een idee om zelf mee aan de slag te gaan?!

Mijn grootvader en naamgenoot Gezinus Somsen [19], geboren op 10 maart 1868 in Aalten, behaalde al op achttienjarige leeftijd de Akte van Bekwaamheid als onderwijzer. Na een korte periode in Aalten voor de klas te hebben gestaan trok Gerrit, zoals hij genoemd werd, naar het westen door een benoeming in Charlois, een in 1870 door Rotterdam geannexeerde gemeente aan de zuidwestelijke rand van de stad. Naast zijn werk bleef hij studeren en op 24 augustus 1893 slaagde hij in Breda voor de Akte van Bekwaamheid als hoofdonderwijzer. Kort daarop aanvaardde hij een benoeming als onderwijzer aan de Bijzondere School voor Christelijk Nationaal Onderwijs te IJsselmonde, een randgemeente van Rotterdam. Dat hij een positie als hoofdonderwijzer ambieerde, blijkt uit een aanbevelingsbrief in 1895 van een bestuurslid van de school in IJsselmonde, H. van Winkelhof, gericht aan de christelijke school in Noordoost. Gerrit werd daar echter niet benoemd. Enkele jaren later lukte het wel. Per 1 april 1898 werd hij door het bestuur van de Hulpvereniging voor Gereformeerd Onderwijs te Bolnes benoemd tot hoofd van de School met den Bijbel. Niet lang daarna leerde hij Geertrui (Geertje) van Driel [79] kennen. Op 31 januari 1901 traden zij in het huwelijk. Kort voor hun trouwdag ontving Gerrit uit Friesland een gedicht van zijn vriend Gideon Boekenoogen. Deze was van 1896 tot 1898 gereformeerd predikant in Rozenburg geweest en stond sinds 1898 in Sint Anna-parochie. Het gedicht is een dubbelacrostichon, een Naamvers waarbij zowel de begin- als de eindletters van de regels een naam vormen. Geliefd door de vroegere Rederijkers en kennelijk ook door ds. Boekenoogen.

School met den Bijbel – Bolnes 1902
rechts: Gezinus (Gerrit) Somsen

Het naamvers luidde:

Somsen

Soms en geeft het niet	dan zegēN
Op wat wegen onze God ons leidt;	van 't weE
Merk men niets,	van 't wel des levenS
Smaakt de ziel véél zoets;	toch kwaM
Evenals de zon na regen, 't lief na 't leed,	zoO
Nu ook:	God kroont 't werk na 't kruis

Soms, en nú vooral,	mag 't klageN
Op uw "Slagen" allerminst geschiên,	die 't dêE
Maakte 't aambeeld	stut des mookerS
Stil dies 't Staal gewet !	Al kwaM
Eerst na 't "blokken" 't blij genieten; 't goud uit schuim;	zoO
Neemt nu 't lied	toch 't kleed des lofS

Somsen	U gelukkig prijzeN
Op wat wijzen 't hart de snaren stemt -	'k doe meE
Mocht g'als Hoofd in 't vuur	uws geesteS
Stalen	Hollands knapendoM!
En wees dra - "in éigen kring -	Souverein" ! ZoO
Noem 'k u hoofd	van "School" en "HuiS"

t.t.
Gideon

Al komt het vers nu wat gekunsteld over, het zal in negentiende-eeuwse oren waarschijnlijk anders hebben geklonken. Want Gideon Boekenooen was allesbehalve een gekunsteld mens. Als predikant ging hij met alledaagse taal altijd recht op zijn doel af. Dat valt te lezen in een artikel van A.J. Klei in het dagblad *Trouw* van 13 augustus 1983 naar aanleiding van een in Sint Annaparochie uitgegeven boekje *Gideon op de dorsvloer* waarin over dominee Boekenooen wordt verteld. Aan het artikel van Klei ontleen ik twee gebeurtenissen. Als na een classisvergadering er gezamenlijk in een koffiehuis vrij prijzige broodjes genuttigd worden, dankt Boekenooen na de maaltijd: 'Wij danken U voor deze broodjes, al kosten ze dan ook een daalder.' En bij een feest zorgt Boekenooen voor een feestlied: "Wij zingen op ons feest, ter eer van God het meest! Doch hebben ook veel smaak, in snaakse samenspraak."

Mijn grootvader vierde zijn vijfen-twintigjarig jubileum als hoofd van de school in Bolnes in 1923 en overleed in 1925 kort voor zijn zilveren huwelijksfeest. Gideon Boekenooen diende Sint Annaparochie tot zijn emeritaat in 1928. Hij overleed in 1937.

Tot slot: de bovengenoemde H. van Winkelhof was de grootvader van de Hendrik van Winkelhof [116] die in 1946 in het huwelijk trad met Geertrui Gezina Somsen [88], de jongste dochter van Gerrit.

De geschiedenis weeft soms wonderlijke patronen!

**KOM
NAAR DE
REÛNIE
IN 2007**

Crashmuseum te Lievelede

door Johan Somsen [1029]

Tijdens het Somsen Campingweekeinde in augustus te IJzerlo bracht een groep van 21 Somsens een bezoek aan het Crashmuseum in Lievelede, waar men een rondleiding kreeg van de zeer enthousiaste beheerder, dhr. J. Geerdinck. Het Crashmuseum heeft een grote collectie die is opgebouwd uit overgebleven resten van vliegtuigen die in de Tweede Wereldoorlog in de Achterhoek zijn neergestort. Verder vervult het museum een belangrijke rol bij het completeren van de lijst van vermisten.

Crashmuseum

In de Tweede Wereldoorlog zijn in Nederland 7.500 vliegtuigen neergestort, waarvan er ongeveer 400 in de Achterhoek zijn terecht gekomen. Er is in de Achterhoek een stichting opgericht, de AVOG Stichting (Achterhoekse Vliegtuig Opgravers Groep), die zich sinds 1972 bezig houdt met het opsporen en bergen van vliegtuigwrakken. Door de vondst van vele wrakken wordt ook de identiteit van vele bemanningsleden achterhaald en de heer Geerdinck kon daar met verve over vertellen. De vele contacten met oud-piloten en ook met vele familieleden van verongelukte luchtmachtmensen geven het museum, waar in eerste instantie de blik wordt gevangen door een grote verzameling oude vliegtuigmotoren, een warm en menselijk gezicht.

Het bezoek was zeer de moeite waard en dat was niet in de laatste plaats te danken aan het enthousiasme van de verteller.

Van Dinxperlo naar St. Catharines (vice versa)

door Emma Somsen [1190]

Emma Somsen [1190] en Teun Hunse [68] waren beiden aanwezig op de reünie in 1997. Teun bezocht die reünie samen met zijn inmiddels helaas overleden echtgenote Jo Somsen [63]. Samen met Jo verruilde Teun in 1950 Nederland voor Canada. Na de reünie keerde Teun Hunse geregeld terug naar zijn geboorteland. En zodoende ontmoetten Emma en Teun elkaar, o.a. op een campingweekeinde of een boottocht. Geen wonder dus dat er afspraken werden gemaakt om elkaar maar eens een bezoek te brengen.

September 2004: Op naar Canada

Na een goede vlucht haalt Teun mij af van het vliegveld in Toronto. 's Avonds lenen wij een fiets van een buurvrouw en verkennen wij de omgeving; vooral de haven van St. Catharines.

De volgende dag halen we proviand vanwege een lang weekend in een vakantiehuis van vrienden van Teun, zo'n 4-5 uur rijden naar het noorden. Halverwege pauzeren wij en drinken wij koffie bij Teun's zoon Tom [191] en zijn gezin. Hoe verder wij naar het noorden komen, hoe mooier de natuur (vooral de herfstkleuren van de Indian Summer). Het vakantiehuis ligt in een stil gebied, een mooi wandelgebied met veel meren. Wij gaan vissen, wat niet erg lukt, maar het boottochtje is ook heel mooi.

Op dinsdag keren wij terug naar St. Catharines waar wij voor het avondeten zijn uitgenodigd bij Teun's dochter Jane [189] en schoonzoon Bert de Bolster [192]. Natuurlijk bezichtigden wij ook de kassen van Bert.

Donderdag: naar de Niagara Water-vallen! Hoe indrukwekkend en wat een belevenis!

Vrijdagavond woonden wij een concert bij in een heel leuk stadje en de volgende avond dineerden wij in een restaurant met uitzicht op het water. Zondag ontmoette ik in de kerk Nederlanders die nog familie in Dinxperlo bleken te hebben: wat is de wereld toch klein! Op maandag zit mijn verblijf bij Teun er weer op en vertrek ik naar mijn volgende logeeradres bij Gerrie Hengeveld, afkomstig uit Dinxperlo, die mij enkele

jaren geleden al had uitgenodigd voor een bezoek aan haar in Mississauga, een buitenwijk van Toronto (heb ik nog meer van zulke leuke klanten, die je uitnodigen voor een bezoek?). Met haar bezoek ik Toronto, de CN Tower en een Indianendorp, zoals het er tegenwoordig uitziet en zoals het vroeger was. Op vrijdag zit mijn reis naar Canada er op en ja hoor: op zaterdagmorgen ben ik weer heelhuids terug in Dinxperlo.

Juni 2005: Op naar de Achterhoek

Voor de lunch op zaterdag 11 juni had Emma 'wentelteefjes' gemaakt: oer-Hollands!

Teun passeert de 'groene grensovergang' aan de Essinkweg in IJzerlo

Emma voor het vakantiehuis

's Middags gingen wij fietsen en bezochten wij eerst het Grensland-museum in Dinxperlo. Daarna fietsten wij langs het riviertje de AA-strang naar Anholt in Duitsland, waar wij de tuin van het kasteel Schloss Anholt bezichtigden.

Ook fietsten wij door Klein Zwitserland, de Anholter Schweiz, een biotopisch natuurspark met o.a. beren en wolven! Wij besloten de dag bij Emma thuis met het eten van Nasi Goreng.

Zondagmiddag reden wij met de auto eerst naar het grensplaatsje Suderwick in Duitsland, langs de beelden van de smokkelaar. Daarna bekeken wij in Dinxperlo het kleinste kerkje van Nederland: De Rietstap.

Onze tocht ging verder naar het IJzermuseum in Ulft, het kasteel Bergh in 's-Heerenberg en het heuvelachtige Montferland, waar wij een wandeling maakten. Via Beek en Elten reden wij naar Hoch Elten (Duitsland) waar wij een pannenkoek aten. Wij toerden nog naar de Duitse stad Emmerich aan de Rijn om ten slotte via de dorpen Netterden, Mechelen, Gendringen en Voorst terug te keren naar Dinxperlo. Op maandag aten wij 's avonds in het Joegoslavische restaurant 'Milo', dat aan de Heelweg in Dinxperlo ligt; d.w.z. in Suderwick, nét aan de Duitse kant van die weg. De Heelweg zelf vormt n.l. de grens tussen Nederland en Duitsland. Heel bijzonder!

Fietsen deden wij opnieuw op dinsdag. Langs de grens op Nederlands gebied, richting Winterswijk. Wij passeerden diverse 'groene grensposten' (*grensovergangen waar vroeger geen douane aanwezig was en die toen alleen door de in de directe nabijheid wonende boeren gebruikt mochten worden, redactie*). Na een lunch bij het biologisch dynamisch bedrijf De Ypenburg, op de grens van de gemeenten Aalten en Winterswijk, koersten wij naar het natuurgebied De Bekkendelle. Zittend op een bankje genoten wij van de mooie natuur en aten wij een banaan en een appel. Nog was onze fietstocht niet ten einde, want via de 'Italiaanse meertjes' en de kaasboerderij De Harminehoeve reden wij via een groene grensovergang naar Barlo in Duitsland. Daar ligt het kasteel Schloss Diepenbrock waar je heerlijk kunt eten en dat deden wij dus!

Voldaan fietsten wij nadien via de Duitse plaatsen Bocholt, Holtwick en Suderwick terug naar... Dinxperlo!

**KOM
NAAR DE REÜNIE
IN 2007**

vervolg van pagina 5

Want met uitzondering van het gedeelte voor de hoofdtribune is de rest van het circuit gereserveerd voor de abonnees van *Truckstar* om met 'hun' truck te staan en het weekend door te brengen met familie, kennissen en collega's.

Het slapen en eten (barbecue) gebeurt op en rondom de truck waarbij de oplegger wordt ingericht als slaap- en eetzaal. Vooral de zaterdagavond is speciaal. Want als de dagjesmensen weg zijn begint het feest met barbecue om daarna het rennerskwartier te bezoeken waar veel optredens zijn met als jaarlijks hoogtepunt Henk Wijngaard waarvan iedereen zegt geen muziek te hebben maar als *De vlam in de pijp* over de Drentse heide klinkt wordt er luidkeels mee-gezongen op een manier waar menig mannenkoor stil van wordt.

Ook de kermis wordt bezocht om vervolgens huiswaarts te gaan, de truck in dit geval. De rest van de avond wordt besteed aan het ont-

moeten van en praten met bekende collega's onder het genot van een hapje en een drankje. Als op zondag de gebakken eieren naar binnen zijn gewerkt maken we nog een ronde langs de diverse stands, showtrucks en demonstraties. Om vier uur gaan de poorten van het circuit weer open waarna de trucks in konvooi huiswaarts gaan, uitgezwaaid door honderden mensen op de viaducten en langs de snelweg A28. Alleen al deze terugweg geeft je zo'n goed gevoel dat je de rest van het jaar alle verwensingen die je naar je hoofd krijgt weglacht.

Wel is het elk jaar afwachten of je wordt ingeloot om op het festival te staan. Er is plaats voor 2.000 trucks waarvan er 500 plaatsen al zijn gereserveerd. De overige 1.500 plaatsen worden verloot onder de ongeveer 4.000 chauffeurs die zich hebben opgegeven. Voorwaarde is wel dat je abonnee bent van *Truckstar*. Zelf heb ik inmiddels acht keer het geluk gehad om te worden ingeloot.

En omdat er dit jaar maar liefst zeven Somsens aanwezig waren leek het mij een mooi moment om u te laten lezen dat het Truckstar Festival ook door de Somsens wordt bezocht. Mét dank aan *Oegema Transport* voor het beschikbaar stellen van 'mijn' auto!

Campingweekeinde IJzerlo

door Wim Somsen [518]

Het weekeinde was anders dan anders. Zelf heb ik niet op de camping gestaan en de activiteiten op zaterdag niet meegemaakt. De sfeer mis je dan, je komt meer op bezoek. Ook trokken er fikse regenbuien over de camping, zodat 'tents' te maken kregen met doorweekte slaapzaken.

Het meest onthutsende bericht bereikte ons vrijdagmorgen. De heer Veerbeek van het Japikshuis was donderdag overleden. De familie Veerbeek ontving ons elk Somsenweekeinde gastvrij om onze Lindeboom te kunnen bewonderen. Gerekend vanaf de reünie zou het de 10e keer worden. Het gemis binnen de familie Veerbeek zal groot zijn, maar ook wij ervaren bij het overlijden van de heer Veerbeek een leegte. De vrolijke ontvangst, het welkomstdrankje, het gezellige samenzijn; het blijft een goede herinnering.

Zoals gewoonlijk begint het weekeinde op donderdagavond met de bestuursvergadering, dit keer bij Ben Somsen in Eibergen. Er zijn stoute plannen geformuleerd, elders leest u er vast meer over. Op vrijdag loopt de camping redelijk vol als alle vaste gasten arriveren. Het is de harde kern die nooit verstek laat gaan, hoewel overtrekkende zware buien sommigen nopen om zaterdagavond de boel al weer in te pakken.

Op zaterdag vertrekt Theo al vroeg naar de boekenmarkt in Bredevoort. Sinds Theo met FPU is en hij zijn eigen belastingaanslag niet meer kan invullen moet hij zijn inkomen aanvullen met het verhandelen van tweedehands boeken. 's Middags bezoekt een behoorlijk aantal mensen het Crash-museum in Lievelede. Ik hoor later alleen maar enthousiaste verhalen over dit bezoek.

Rond de 40 mensen doen mee aan de gebruikelijke barbecue. Rudolf Brunsveld heeft, ondanks de drukte van het IJzerlose feest en het registreren van het open luchtspeel, weer kans gezien een smakelijk geheel op te dienen. Wij zijn blij met onze oudste deelnemer: tante Zus en zelfs kunnen we gasten uit Zwitserland verwelkomen. De sfeer is zoals altijd ontspannen, banden worden aangehaald, herinneringen opgehaald en tussendoor genieten van je eigen geroosterd stukje vlees en je zelf gekozen drankje.

Ondanks de oproep dat de mannen zich ook met de afwas mogen bemoeien zijn het onze vrouwen die bij deze activiteit weer oververtegenwoordigd zijn. De mannen zijn te druk in gesprek of kunnen maar moeilijk afscheid nemen van hun drankje. De emancipatiegedachte is dan even zoek. Dank aan ons vrij vaste afgwasteam, het was weer gaaf!

Het wordt toch weer laat. Voor een aantal volgt nog een lange autorit. De 'die-hards' verdwijnen richting camping. Joke en ik verdwijnen per fiets richting De Heurne.

Tot volgend jaar in het tweede week-einde van augustus!

Johan en Hanna Verbeek
Reünie 1997

Na de regen van donderdag op vrijdag

Herinneringen aan Woodville, Wisconsin, USA

door Paula Crist-Somsen [816]

Toen Paula Crist-Somsen een alarmerend artikel las in een lokale krant in Woodville over de molen van Woodville schreef ze haar herinneringen op aan de plaats van haar geboorte en haar jeugd. De molen die door haar grootvader Willem (William) Somsen [326] was opgericht en later door haar vader, Raymond Adrian (Ray) Somsen [810], werd gerund, neemt een belangrijke plaats in haar verhaal in. Voor Somsen Horizon hebben we het verhaal ingekort en die passages gebruikt waarin een klein stukje van de geschiedenis van een Amerikaanse Somsen naar voren komt.

Toen ik het februari-nummer van de *Woodville Leader* ontving en de eerste kop las: "Waarom Staat Dit Gebouw Er Nog?????", voelde ik me erg verdrietig. Dat kwam in de eerste plaats omdat de Woodville Elevator (molen) van mijn vader was geweest en dat bedrijf maakte het hem mogelijk de kost te verdienen en vijf kinderen groot te brengen. De tweede reden is dat het een van de laatste karakteristieke gebouwen in het dorp is. Velen van ons worden er door dit gebouw aan herinnerd hoe Woodville eruit zag en hoe de geluiden van Woodville klonken.

matglas in de deur en kijken dan naar de molen) komen vele herinneringen naar boven. We waren als kind met onze vriendjes en vriendinnetjes altijd welkom op de molen. We keken dan hoe Papa, Opa en Oom Harry de klanten hielpen (toen we nog heel klein waren, konden we rechteop op de open plek onder de toonbank staan, verborgen voor de boeren terwijl ze door Papa en Opa geholpen werden); verder waren er nog volop mogelijkheden om in het gebouw te spelen. Als we nu naar het gebouw kijken en zien hoe het inmiddels half vervallen is, zijn we

richeltje ligt boven bij de overloop. Omdat het metaal van het gebouw is gesloopt, kunnen we de lichtblauwe kleur weer zien op sommige delen van het gebouw. We waren helemaal vergeten dat het hele gebouw vroeger die kleur had. De deuren naar de opslagruimte aan de zuidzijde waren helemaal bekleed en het was interessant te zien wat er onder vandaan kwam en we herinnerden ons weer hoe ze er vroeger hadden uitgezien.

Woodville Elevator 2005

Woodville Elevator 1934

William Somsen 1934

Als ik met mijn zusters en broer naar de molen kijk hoe deze er nu uitziet (we wandelen nog wel eens door het dorp, gaan dan op het bankje zitten voor het gebouw van de Citizen's State Bank met het

Somsen-Forman familie, ca. 1960

l-r: Sally Somsen-Forman [811], Paula [816], Jan [818], Cindy [814], Bill [815], Mary [820] en Ray Somsen [810]

toch nog verbaasd dat alles er nog wel is. De deur bij het trottoir is nog steeds dezelfde deur waardoor we 's avonds altijd binnenkwamen. Ik vraag me af of de sleutel van de deur boven aan de trap nog steeds op het

Wat de molen zelf betreft: deze betekende echt iets voor Woodville, hij was een van de zakelijke middelpunten van het dorp. De molen was vijftieneenhalve dag per week in werking.

Ik herinner me nog welke toon het geluid van de molen produceerde door dat op de piano te controleren. Het was soms een G en soms een A). De boeren kwamen regelmatig naar het dorp. Vooral op vrijdag kwamen ze met hun hele gezin om inkopen te doen.

l-r: Paula, Sally en Bill 2005

Er was iemand die op vrijdagavond een film regelde voor ons kinderen. Er werd dan naast het huis van Mevrouw Gossel in de Hoofdstraat bij het gebouw, dat we de 'augurkenfabriek' noemden, een groot wit dekzeil tussen twee hoge staken gespannen. Als kind namen we dan dekens mee, we kochten voor een dubbeltje snoep bij de drogist, we vroegen onze moeders popcorn te maken en we keken naar films zoals 'Ma and Pa Kettle' en 'North to Alaska', terwijl de volwassenen hun boodschappen deden en elkaar troffen op verschillende plekken in de Hoofdstraat. De boeren zorgden ervoor dat het er met de zaken in Woodville goed voorstond.

Er zijn ook twee spoorweghaltes in Woodville, één aan elk eind van het dorp. De trein was een regelmatig terugkerend verschijnsel in ons dorp en de graanleveranties voor de molen kwamen altijd over het spoor. Het graan werd naar binnen gebracht door de achterdeur aan de zuidzijde. Het was voor ons kinderen heel gewoon dat er een aantal wagons op de rails naar de molen ston-

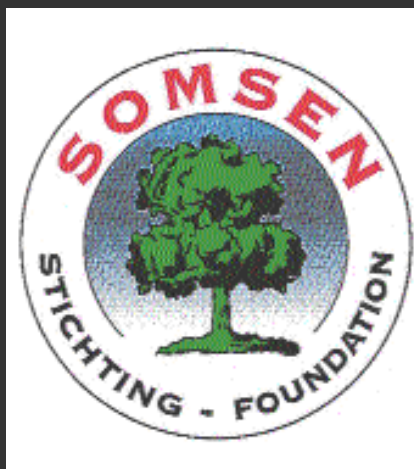
den. En zo was het ook heel gewoon voor ons erin te klimmen als er even niemand keek. We wilden altijd zo graag in de rijtuigwagens zien te komen, maar we kregen slechts de kans er door de ramen naar binnen te kijken.

Zoals ik al zei waren het de boeren die voor bedrijvigheid in Woodville zorgden. Als ik dan nu naar de gebouwen van de molen kijk, kan ik niet begrijpen dat het nu voor zo velen zo'n afzichtelijk gebouw is geworden. Het is een van de laatst overgebleven herinneringen aan hoe Woodville er vroeger uitzag. Ik werd bedroefd door die gevoelloze krantenkop net zoals ik ook bedroefd ben door de dreiging dat het gebouw gaat verdwijnen, omdat het zoveel betekend heeft, in ieder geval voor mij en mijn familie. Het oude gezegde: *'Schoonheid bevindt zich in degene die het wil zien'*, blijkt zoveel waarheid te bevatten in het geval van dit vervallen gebouw dat daar nog steeds aan het eind van de Hoofdstraat staat.

Pappa, Opa, Oma en Jan zijn er niet meer; Mamma is 90 en woont in Park View. Onze persoonlijke bindingen met Woodville zijn wat minder geworden, maar in ons hart is het nog steeds ons thuis en dat zal het ook altijd blijven. In ons huis woont nu een ander gezin met kinderen. En zo moet dat huis ook gebruikt worden: vooral met kinderen. Het was een geweldig thuis voor ons en we zullen altijd diepe, emotionele herinneringen bewaren aan onze idyllische en liefdevolle kinderjaren. Als onze kinderen constateren wat er allemaal NIET gebeurt in Woodville, dan vertellen we ze met liefde wat er vroeger WEL gebeurde en ik weet zeker dat wij niet de enigen zijn die dit soort verhalen kunnen vertellen. Woodville was een geweldig klein dorp om in op te groeien. Ik ben dankbaar dat de molen er nog staat al was het alleen maar dat het me een mooie gelegenheid bood om dit stuk te schrijven.

17-19
augustus
2007

3e
wereldwi-
jde
Somsen

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereiken. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie. Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon. Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten (als kan mét een foto!) toezendt aan ons secretariaat: Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

11-03-2005: Isabel Raven [5428] d.v. Franck Hogervorst [4933] en Isolde Elise Somsen [550]

12-06-2005: Nathan Daniel [5427] z.v. Marcel Raymond Somsen [1196] en Paulina Jochiema (Lione) van Klij [4961]

17-08-2005: Friso Theodorus Coert [5429] z.v. Marnix Johannes Cornelis Somsen [228] en Allette Willemine Zoethout [3757]

Friso Somsen

50 jaar gehuwd

23-09-2005: Bernardus Christiaan Somsen [513] en Hermina Johanna Klanderman [515]

Hermien en Bernard
Somsen-Klanderman

Geregistreerd Partnerschap

24-02-2003: Christopher Johan Herman Somsen [529] en Léontine Marquerite Hélène Kalmijn [5424]

Samenlevingscontract

10-12-2004: Jan Dijksterhuis [5421] en Willemina Johanna (Jos) Somsen [1426]

Overleden

15-03-2005

Wilhelmina Luiten-ter Horst
[992], 92 jaar
Aalten

12-07-2005

Leida Voltman-de Jong
[3039], 81 jaar
Aalten

19-07-2005

Mary Janet Somsen-Flaskamp
[2324], 90 jaar
Avon, Connecticut, USA

Janet Somsen-Flaskamp

05-09-2005

Willemina Hendrika
(Wieke) Overduin
[417], 43 jaar
Utrecht

Achterpagina:

1945-2005: 60 jaar bevrijding

Op de achterpagina is een fotocollage opgenomen van een aantal posters en teksten, die vlak na de bevrijding in 1945 wijd en zijd werden verspreid.

De bevrijding van Noord- en Oost-Nederland

ISBN 90-6630-950-4

1945 - 2005
60 jaar bevrijding

THE
NETHERLANDS
THIS
IS
DUTCH
TERRITORY

WELCOMES

**THE SOLDIERS OF THE NETHERLANDS
UNDERGROUND FORCES GREET THE
SOLDIERS OF THE UNITED NATIONS**

De Binnenlandse Strijdkrachten groeten de Soldaten der Verenigde Naties

RIJDINGS-
SUMMER-
VRIJ NEDERLAND
NEDERLAND (DEER) VRIJ ZHOLLAN

WIJ ZIJN VRIJ

**FREE HOLLAND
WELCOMES
THE SOLDIERS OF THE ALLIES**

Wij zijn vrij, roept de Nederlandsche vlag,
die wapperend zich boven ons ontplooft,
wij zijn vrij, roept zij, en zij riep dit nooit
met dieper kleuren dan op dezen dag.

Want zie, het trotse rood heeft zich getooid
met bloed, dat in den dood de vrijheid zag,
't wit blinkt van ijver zonder winstbejag,
het blauw wend door beproefde trouw voltooid.

Wees uit, herwonnen driekleur, waai vrij uit,
bezaam met den onwijnwimpelzwien
van Haar, de landevrouw, die gehandhaafd heeft.

Een nieuwe reis vangt aan, en gij beduidt
helpen in ons, o heilige banier
trotseurend, zilver en gastaald herkeeft,